

in on isti mesec tudi na Českem, Moravskem in Avstrijskem; naj strahovitejše pa je še to, da je na Českem in Moravskem ravno v onih krajih naj huje pobila, kder je lani vojska vse pokončala (okoli Kraljevega Gradca) revščina je zatoraj v teh krajih velika.

— Okoli Dunaja se je že začela trdnjava delati, akoprem se tega Dunajčanje zlo branijo. 16000 ljudi je že vsak den pri delu in še se jih zmirom več najema. Tudi državni zbor je soper to vajaškemu ministerstvu prošnjo izročil, kakor se vendar čuje brz vspeha. Dunajčanom trdnjava gotovo ne bo k nobenemu hasku, ampak gotovo na škodo, potrošilo pa se bo mnogo denarja.

Iz Maribora. © 22. 23. in 24. maja je pri nas padlo mnogo dežja in celo snega. Ni bilo samo celo Pohorje celo belo od snega, ampak tudi na levi strani Drave na Žalcu okoli sv. Duba, sv. Križa in celo doli do sv. Urbana je bilo videti mnogo snega. Bilo je tudi 24. maja precej mrzlo, slana nas vendar, hvala Bogu ni obiskala. Ali ni padlo samo pri nas mnogo dežja in snega tudi iz Gradca in mnogih drugih krajev (iz Dunaja, Prage, Budejevic i. t. d.) se piše, da je on isti čas zlo deževalo in zmes tudi snežilo. V Avstrijski, Česki in Moravski so se zatoraj reke spet zlo narastle in spet so se ljudi začeli bati povodnji, ktera je letos že v teh deželah in posebno v Ogerski mnogo kvara napravila, kder je reka Tisa višje 22 čevljev narastala bilo. Pravi se, da še take višine Tisa nikdar ni dosegla. Iz Solnograda pa, kder drugače ta čas zlo rado dežuje, se piše, da imajo lepo in toplo vreme.

Popotovanje Slovanov v Moskvo.

I.

Večidel je našim čitateljem že znano, da je letos v starodavni Moskvi „društvo ljubiteljev naravoznanstva“ napravilo narodopisno razstavo in jo meseca maja tudi še odprlo. Namen te razstave je, da se Slovanski narodi med seboj spoznajo po svojih telesnih in duševnih lastnostih, toraj namen popolnoma znanstven. K ti imenitni razstavi, pri kateri smo tudi mi Slovenci zastopani, se je iz našega cesarstva podalo nad 62 oseb med njimi tudi slavna voditelja Českih Slovanov Palacky in Rieger.

Kako častno in slovesno pa tudi kako pristréno in ljubeznivo so bili sprijeti ti gosti od Ruskega naroda, naj v kratkem naznanjajo tele verstice. 16. maja je prišlo blizo 61 Slovanskih potnikov iz Česke, Moravske, Srbske, Hrvaške in Slovenske na prvo Rusko postajo na meji v Granico, kder jih je pričakal in slovesno pozdravil ravnatelj Ruske colnije in popotnike pregledovanja popotne robe, kar je drugekrat precej natančno toraj mudno in sitno, popolnoma oprostilo. pripravljen je bila že gostom velika pojedina, po kateri so se potem dalje na železnici v posebnem od vlade danem vlakcu do kraljeve Varšave peljali. Po celi poti jih je spremljeval cesarski Ruski častnik in prvi železniški nadzornik.

17. maja so slovanski potniki dospeli v Varšavo, veliko in lepo mesto, kder so bili še slovesnejše pozdravljeni kakor na meji. Ko so vse važnejše stvari tega imenitnega mesta pregledali, so jih prijazni gostitelji počastili z lepim obedom, kterega se je vdeležilo nad 400 oseb. Pri ti priliki je sledila zdravica zdravici in posebne važne in pomenljive besede o Slovanski vzajemnosti so nasočim segale globoko v srca.

Od Varšave naprej noter do carjega Petrograda je bila cela pot pravo slavije. Na vsaki postaji jih je pričakovalo in pozdravljalo ljudstvo v mnogobrojnih trumah in poslaništva iz bližnjih mest in trgov z muziko in zastavami. „Živili! Slava!“, „Ura!“ je donelo, da je nebo odmevalo. V Vilni imenitnem mestu, kder so se dalj časa mudili je dr. Rieger pri pojedini napil zdravico česko, ki se takole glasi: „Bratje Slovani! Dovolite, da bi Vam izrekel zahvalo za bratovski in srčni sprejem Vaš. Na pozvanje Vaše smo se zbrali in sošli v sredi Vaši. Je to prvokrat, da karakamo na zemlji Slovanski, na kateri je Slovan sam svoj gospod. Vsi upamo, da tudi inim Slavanom vzcvete bodočnost lepša, da bi bili tudi doma gospodi! (Slava!) k temu cilju je treba, da bi se porazumeli v duhu človečnosti in pomirjenja, da bi tako vsi bili srečni. Temu naj Bog pomozil!“ (Daj to Bog! Slava! Ura! Živili!)

Od Vilne je šlo dalje v carji Petrograd. Tu je popotnike pričakovala neizmerna množina ljudstva, vkljub ponočnemu času in snežnemu vremenu. O sprejemu in bivanju naših potnikov v Petrogradu drugikrat natančneje, danes

samo o audienciji pri caru, o kateri naj zanesljivejša sporočila tole poročajo: „25. maja so se potniki odpeljali v Carsko Selo, kder je bila 26. o 10. uri zapoldne audiencija. Pričujoči so bili carica in rodovina carjeva. Car je rekel Čehom: „Posebno ceno prikladamo temu, da vidimo tukaj Vas.“ Z Palackym je car govoril o tem, kako se je sošel v Rimu z njim še ko carjevič. Rieger je izrekel caru naj spoštovanejšo zahvalo za tako vele časten in ljubezniv sprjem gostov Slovanskih v Ruski deželi. Car je predstavil gostom Slovanskim svoje otroke. Carica se je menila z gosti ruski in francoski. Prof. Šafařík iz Belgrada je pozdravil cara, kateri je odgovoril: „Gledali smo na Srbe vedno ko na svoje rodne brate. Bog Vam da srečnejšo bodočnost. Daj Bog da bi se Vaše želje izpolnile.“ Potem je stopil car v sobano, v kateri so bili ostali gosti Slovanski. Ti so ga pozdravili z klicanjem: „Slava!“, „Živio.“ Na to je car odgovoril: „Bodite mi srčno pozdravljeni. Veselim se zelo, da vidim svoje rodne brate tukaj na slovanski rodni zemlji. Upam, da boste zadovoljni z svojim bivanjem tukaj, posebno pa v Moskvi. Na zgledanje gospodje! Slovanski gosti so soper pozdravili cara klicajoči: „Slava!“ „Živio!“ Potem so bili pri caru na obedu.

Izvestje iz Lavantinske škofije.

Prestavljeni so sledeči kaplani: G. Bartolome Guzej iz Laškega k sv. Martinu v Paki; g. Juri Klančnik iz Pake v Slivnico pri Mariboru; g. Martin Kragl iz Slivnice v Pšee; g. Jožef Sever iz Pšee v Loko; g. Janez Presker iz Loke v Črešnjevce; g. Franc Ermenc iz Črešnjevca v Laško; g. Gabere iz Tinj v Kebelne; g. Jožef Horvat iz Kebelne k sv. Štefanu; g. Martin Sket od sv. Štefana v Središče; g. Andraž Lorenčič iz Središča k sv. Ani na Krembergu; Franc Arnuš od sv. Ane v Tinje; g. Anton Koeuvan od sv. Roperta pri Laškem v Konjice; g. Anton Stajko od sv. Jurja pri Rajhenegu v Rogatec; g. Jakob Pečnik iz Rogatca v Gornji Grad; g. Matija Vurcar iz Ruš k sv. Marjeti na Pesnici; g. Janez Košir iz Svečine v Ruše.

G. Janez Pribovič je imenovan za vojaškega kaplana pri peškem polku P. M. P. Ernst Hartung-a br. 47.

V začasni pokoj sta stopila: g. Vincenc Gršak kaplan v Konjicah in g. Martin Kramberger, kaplan pri sv. Marjeti na Pesnici. Vmrl je: g. Janez Urek, bogoslovec prvega leta.

Kratkočasnica.

Previdnost. V nekem malem trgu začne goreti hiša, pripeljejo hitro škropilnice (šprice) in hočejo gasiti, pokaže se vendar v kratkem, da škropilnice niso za rabo in hiša pogori celo; na to je varaško poglavarstvo drugi den ostro zapovedalo, „da se prihodnjič škropilnice vsikdar eden den prej, ko začne goreti, morajo dobro poskusiti in z vodo napolniti.“

Tržna cena

25. maja 1867.

	V Mariboru		V Celju		V Ptujju	
	fl.	k.	fl.	k.	fl.	k.
Pšenice vagan (drevenka)	6	10	6	20	5	50
Rži	4	65	4	50	3	60
Ječmena	3	20	4	—	—	—
Ovsa	2	—	2	20	1	50
Turšice (kuruze) vagan	3	70	3	80	3	30
Ajda	3	30	3	60	2	80
Prosa	3	—	3	—	—	—
Krompirja	1	60	1	80	1	15
Govedine funt	—	22	—	22	—	22
Teletine	—	24	—	22	—	22
Svinjetine črsteve funt	—	24	—	24	—	24
Drv 20" trdih seženj (Klafter)	—	—	6	90	7	50
" 18" "	—	—	4	5	—	—
" 30" mehkih "	—	—	—	—	5	50
" 18" "	—	—	3	5	—	—
Oglenja iz trdega lesa vagan	—	50	—	—	—	50
" "melkega "	—	40	—	—	—	40
Sena cent	1	40	—	85	1	5
Slame cent v šopah	1	10	—	60	1	—
" " za steljo	—	90	—	45	—	85
Slanine (ipeba) cent	—	—	—	44	—	—
Jajec, šest za	—	10	—	—	—	—

Ažijo srebra 123.—.

Narodno drž. posejilo 70.50.